

STANOVY
KONFERENCE
VYŠŠÍCH
PŘEDSTAVENÝCH
ŽENSKÝCH
ŘEHOLÍ
V ČESKÉ
REPUBLICCE

Řím, 27. května 1996

Vážená sestro Milado Kopecká,

obdrželi jsme čtyři kopie Statut Konference vyšších představených ženských řeholí České republiky, které jsme prostudovali a shledali je jako vhodné, aby se staly vyváženým nástrojem práce pro oživení řeholního života ve vašem drahém národě. Rádi tedy zasíláme Dekret o zřízení Konference.

Věříme, že nové ustanovení Konference usnadní její koordinaci a dozraje v prospěšnou spolupráci mezi různými kongregacemi. Bude třeba studovat program formace, která by měla na zřeteli skutečné potřeby řeholního života a každého institutu. Především ona musí být nyní kvasem křesťanského svědectví ve spojení a službě mezi laiky, v církvi a ve společnosti.

Rada vyšších představených ať podněcuje iniciativy, které by vyšly vstříc očekávání řeholnic, aby mladé i starší pociťovaly konkrétní pozornost, kterou k nim církev chová, aby se mohly znovu utvrdit v duchu II. vatikánského koncilu. Zcela zvláštním způsobem ať si osvojí apoštolskou exhortaci „VITA CONSECRATA“, kterou nám dal Jeho svatost Jan Pavel II., aby tak mohly následovat její záměry.

Zvláště bych chtěl doporučit tento dokument všem vyšším představeným. Je to opravdu magna charta, která otvírá budoucnost řeholního života, protože jak říká Svatý otec: „Nemáte jen velmi slavnou historii, o které můžete vyprávět, **ale máte i významnou historii kterou je třeba vybudovat!**“ Hleďte do budoucnosti, do které vás Duch svatý vede, aby s Vámi učinil velké věci“ (VC 110).

Panna Maria, k níž se Svatý Otec obrací v úpěnlivé prosbě za zasvěcené osoby o „duchovní a apoštolskou obnovu v odpovědi lásky a totálním zasvěcení se Kristu.“ (VC 112) ať je vaší Učitelkou, která vás vede.

Srdečně v Pánu
Eduardo Carc. Martínez Somalo
Prefekt

STANOVY KONFERENCE VYŠŠÍCH PŘEDSTAVENÝCH ŽENSKÝCH ŘEHOLÍ V ČESKÉ REPUBLICĚ

1. Vyšší představené ženských řeholních společností a společností apoštolského života na území ČR s ohledem na č. dekretu 23 II. vatikánského koncilu Perfectae caritatis a can. 708-709 CIC vytvářejí Konferenci vyšších představených ženských řeholí v ČR. Konference má své stanovy schválené Svatým stolcem, od něž získala i postavení církevní právnické osoby a pod jehož vrcholným vedením zůstává.

1.1. Posláním konference je vzájemná pomoc při vyřizování společných záležitostí jakož i k podpoře plnějšího řeholního života, ale i k dosažení cílů jednotlivých institutů a společností, vždy za respektování jejich autonomie, povahy a vlastního ducha, ve spolupráci a koordinaci činnosti na poli pastoračním a charitativním, v územní dispozici, v užívání nástrojů sociální komunikace a ve věcech, jež mají být konány spolu s církevní autoritou. Nejen se snaží podporovat biskupskou konferenci v její církevně politické odpovědnosti, ale také spojenými silami usiluje o to, s ní a také s jednotlivými biskupy nastolit patřičnou svornost a vzájemné vztahy spolupráce.

1.2. Konference má své předsednictvo, v němž jsou předsedkyně, místopředsedkyně, tři členky předsednictva a sekretářka.

1.3. Sekretariát konference tvoří pokladní a zapisovatelka

2. Konference je tvořena těmi vyššími představenými (can. 620 a 134 § 1 CIC), které mají na území republiky alespoň jeden kanonicky zřízený dům na nich závislý bezprostředně nebo prostřednictvím jejich místní zástupkyně

a které v souladu s právními předpisy si přejí být členkami konference.

2.1. Každá z členek konference nechť oznámí jméno své stálé zástupkyně, která by ji zastupovala, je-li ona sama zaneprázdněna, a to ve stanovené lhůtě oznámí předsedkyni konference. Tato stálá zástupkyně je-li sama vyšší představenou, má aktivní i pasivní volební právo, je-li však jinou členkou téhož institutu než ta, kterou zastupuje, má pouze poradní hlas.

2.2. Vyšší představená, které ve svém institutu ztratí svůj úřad, ať předsedkyni konference včas představí svou nástupkyni, ať osobně nebo prostřednictvím stálé zástupkyně.

3. Řízení: Konference je řízena svou předsedkyní, která rovněž jedná v mezích daných pravomocí jménem konference, nese-li toto jednání jiné člene konference. V případě nutnosti přejímá úlohu předsedkyně zvolená místopředsedkyně. Ustanovená sekretářka vyhotovuje listiny a vyřizuje běžnou agendu.

3.1. Podle povahy nebo závažnosti věci se k jejímu vyřízení vytváří komise sestávající z více členek konference.

3.2. Předsedkyně a místopředsedkyně jsou na plenárním zasedání voleny odděleně na čtyři roky, a to absolutní většinou všech přítomných, které mají aktivní i pasivní volební právo podle can. 119,1°.

3.3. Předsedkyně ustanovuje z řad členek konference svou sekretářku a její zástupkyni. Chce-li však za sekretářku někoho, kdo není vyšší představenou, vyžádá si souhlas členek konference. K ulehčení a za účelem kontinuity výkonu činnosti sekretářky zůstává sekretářka v úřadu ještě rok po zvolení nové předsedkyně.

3.4. Ztratí-li předsedkyně svůj úřad vyšší představené ve svém institutu, má se přikročit k nové volbě předsedkyně.

3.5. Jsou-li k projednání nějaké záležitosti přizvány odbornice, jsou přítomny jen jde-li o tuto věc a nemají možnost rozhodovat, nýbrž pouze poskytovat rady.

4. Řádné zasedání členek konference se svolává alespoň jednou ročně v čase a místě stanoveném předchozí konferencí. Členky konference mají být, nakolik je to možné, předem uvědoměny o otázkách, jež budou projednány. Předsednictvo at' je svoláváno čtyřikrát do roka.

4.1. Z podnětu předsedkyně nebo alespoň dvou členek konference může být svoláno mimořádné zasedání v čase a místě podle doporučení navrhuujících.

4.2. Předsedkyně řídí zasedání a stanovuje pořad jednání. Legát Římského biskupa se zúčastní prvního zasedání hlavní konference v roce, jakož i v případech, které po projednání s vyššími představenými vyžadují jeho přítomnost, ve lhůtě can. 201 § 2 CIC však bude informován o otázkách projednávaných na zasedáních a bude mu zasíláno jedno vyhotovení zápisu konference, aby se s ním seznámil a postoupil je příslušnému dikasteriu římské kurie (M.P. Sollicitudo omnium Ecclesiarum, 24.VI.1969, čl. IX.2).

4.3. Aby mohlo být platně přijato rozhodnutí velkého významu, je třeba, aby na zasedání byly přítomny dvě třetiny členek konference a aby věc byla schválena dvoutřetinovou většinou přítomných. V jiných záležitostech se postupuje podle can. 119,2°. Předsedkyně at' postupuje podle can. 119,1° jde-li o statutární volby (srv. 3.2).

4.4. Sekretářka sestavuje znění akt a dekretů konference způsobem určeným předsedkyní konference.

5. Konference má tři komise k řešení sociálních otázek, a to:

- komisi právně-ekonomickou,
- komisi církevně-sociální,
- komisi teologicko-spirituální.

6. O změně stanov a o zániku konference může rozhodnout pouze konference dvoutřetinovou většinou přítomných hlasů. K platnosti takového rozhodnutí se však vyžaduje schválení Svatým stolcem.

Perfectae caritatis: čl. o konferenci vyšších představených

23 Ať se podporují konference či rady vyšších představených, zřízené Svatým stolcem. Mohou velmi napomáhat k tomu, aby jednotlivé společnosti dosáhly plněji svého cíle, aby účinněji spolupracovaly pro dobro církve, aby rovnoměrněji rozdělovaly dělníky evangelia na určitém území, i k tomu, aby mohly projednávat společné záležitosti řeholních osob. Při vykonávání apoštolátu je nutné zabezpečit náležitý soulad a spolupráci s biskupskými konferencemi. Takové konference se mohou tvořit i pro světské společnosti.

Příloha - citace potřebných kánonů z CIC

Kán 119 - §1. Pro sborové jednání platí, pokud právo nebo stanovy neurčují něco jiného:

1° jedná-li se o volbu, je právoplatně zvolen ten, pro kterého za přítomnosti nadpoloviční většiny z těch, které je nutno svolat, hlasovala nadpoloviční většina přítomných; po dvou neúspěšných hlasováních se hlasuje o dvou kandidátech, kteří obdrželi nejvíce hlasů, anebo, jestliže je jich více, o dvou věkem nejstarších; jestliže po třetím hlasování zůstává stejnost hlasů, považuje se za zvoleného ten, kdo je podle věku starší.

Kán. 134 - § 1. V právu se ordinářem rozumí papež, diecézní biskup a osoby, které jsou, ač jen pouze prozatímně, představenými místní církve nebo společenství jí na roveň postaveného podle kán. 368, dále osoby, které v nich mají řádnou výkonnou obecnou moc, to jest generální a biskupští vikáři; dále pro své členy vyšší představení duchovenských řeholních společností papežského práva a duchovenských společností apoštolského života papežského práva, kteří mají alespoň řádnou výkonnou moc.

Kán. 620 - Vyšší představení jsou ti, kteří vedou buď celou řeholní společnost, nebo její provincii nebo část jí na roveň postavenou nebo samostatný dům, rovněž jsou jimi jejich zástupci. K nim patří dále opat primas a představený mnišské kongregace, kteří však nemají veškerou moc, kterou obecné právo uděluje vyšším představeným.

Kán. 708: Vyšší představení se mohou s užitkem sdružovat v konference čili rady, aby si společnými silami pomáhali k plnějšímu dosažení cíle jednotlivých institutů, vždy při zachování jejich autonomie, povahy a vlastního ducha, nebo k projednání společných záležitostí nebo pro vhodnou koordinaci a spolupráci s biskupskými konferencemi a také s jednotlivými biskupy.

Kán. 709: Konference vyšších představených necht' mají své stanovy schválené Svatým stolcem, který jediný je může zřizovat a učinit právní osobou a pod jeho vrchním vedením zůstávají.